

[Socialministeren]

forlængelse, når der er rimeligt sikkert grundlag for at antage, at en kortere forlængelse i overensstemmelse med bestemmelsens formål vil kunne sikre, at overgang til bistandsloven ikke bliver nødvendig.

13 ugers reglen er valgt som udgangspunkt, bl.a. fordi det kun undtagelsesvis vil være tilfældet, at der på den ene side ikke er udsigt til helbredelse inden de 13 uger, medens det på den anden side tør fastslås, at der vil være tale om raskmelding et mindre antal uger derefter.

Der er ikke tale om nogen ufravigelig regel. Sikringsstyrelsen har i et antal tilfælde forlænget perioden ud over de 13 uger, navnlig når der derved blev mulighed for at betale dagpenge indtil afslutningen af 2 måneders arbejdsprøvning, men også i visse andre tilfælde, f.eks. hvor prognosen efter lægeudsagn på kortere sigt anses for at være meget dårlig.

Spm. nr. S 1557

Til *socialministeren* (16/8 83) af:

Agerschou (SF):

»Hvor findes retsgrundlaget for at administrere dispensationsbestemmelsen i § 25, stk. 5, vedrørende varighedsbegrænsningen for modtagelse af sygedagpenge i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel på en sådan måde, at forlængelse af dagpengeperioden kun kan gives for 13 uger?«

Begrundelse

Af Information den 13.-14. august 1983 fremgår det af en udtalelse af kontorchef i sikringsstyrelsen, Jørgen Møller, at en eventuel forlængelse af dagpengeperioden i henhold til § 25, stk. 5, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel kun kan gives for 13 uger. Den pågældende dispensationsbestemmelse blev stillet som ændringsforslag af socialministeren, og det fremgår hverken af lovtæksten, bemærkningerne til ændringsforslaget eller udvalgets betænkning, at en forlængelse af dagpengeperioden kun skulle kunne gives for 13 uger. I bemærkningerne til det pågældende ændringsforslag står, at der kan være mulighed for at yde dagpenge i »en kortere periode« ud over den generelle varighedsbegrænsning. Under udvalgsbehandlingen blev socialministeren spurgt, des-

være mundtligt, hvad begrebet »en kortere periode« dækkede over. Socialministeren svarede, at det ikke kunne siges med bestemthed, men måtte afhænge af den konkrete sag. Det er derfor overraskende for spørgeren, at sikringsstyrelsen frejdigt administrerer betemmelsen så bastant, at begrebet »en kortere periode« er lig med præcis 13 uger. Det savner efter spørgerens opfattelse, som det vil være fremgået af det foranstående, ethvert retsgrundlag.

Besvarelse (25/8 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. S 1556.

Spm. nr. S 1558

Til *socialministeren* (16/8 83) af:

Agerschou (SF):

»Vil en person, der er langvarigt syg af kræft, men ikke berettiget til invalidepension, efter ministerens opfattelse være omfattet af dispensationsbestemmelsen i § 25, stk. 5, i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, så de pågældende kan modtage sygedagpenge ud over den generelle varighedsbegrænsning?«

Begrundelse

I beboerbladet nr. 3 fra juli kvartal 1983 omtaler socialrådgiver Hanne Reintoft en kvinde, der er langvarigt syg på grund af brystkræft, men ikke berettiget til invalidepension, og som efter at være faldet for den nye varighedsbegrænsning i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel er blevet henvist til bistandshjælp.

Det er spørgerens bestemte opfattelse, at der i folketingets socialudvalg under behandlingen af forslaget om indføjelser af bestemmelsen i § 25, stk. 5, herskede det indtryk, at netop langvarigt syge, der var i en situation som omtalt af Hanne Reintoft i beboerbladet, skulle omfattes af dispensationsbestemmelsen.

Besvarelse (25/8 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Man har ikke fundet, at der efter bestemmelsens ordlyd og forudsætning for den er